

ת"פ 2168/12/17 - שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נגד נ ה

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 2168-12-17 שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' ה
תיק חיצוני: 524427/2017

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן
נגד
נאשם נ ה

החלטה

זוהי בקשה להורות על העברת הדיון לבית משפט השלום בטבריה, כשבתוכה, למעשה, אף על פי שהדבר התבקש במפורש, בקשה כי אפסול את עצמי מלדון בתיק.

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

בדיון שהתקיים ביום 7/12/17, בפני כבוד סגן הנשיא השופט מורן מרגלית, כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. כבוד סגן הנשיא קבע כי לא ישמע בפניו את ההוכחות, נוכח טיפולו בתיק המעצר המקביל, שהיה כרוך בחשיפה לראיות, והחליט כי התיק יועבר לטיפול ולשמיעה בפני.

2. הנאשם מבקש כי אפסול עצמי משמיעת הראיות בתיק.

הנימוק לבקשה מתמקד בכך שדנתי בעבר בהליכי מעצר הימים שהתנהלו בפרשה (צוין בבקשה מס' ההליך ק מ"י 17-11-60789), וכי במסגרת אותה בקשה נחשפתי לעומק הראיות בתיק, במיוחד נוכח הגשת שני עררים בהליך.

3. אשר על כן - בהתאם לבקשה כי התיק לא ישמע בפני, ולאור החלטת כב' סגן הנשיא שלא לקיים הוכחות בפניו, נטען כי יש להעביר את הדיון בתיק לבית משפט אחר.

4. לא מצאתי עילה לפסול עצמי מלדון בתיק זה.

סעיף 77א (א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 קובע כי שופט לא ישב בדיון אם מצא מיוזמתו או לבקשת בעל דין כי קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממש למשוא פנים בניהול המשפט.

עמוד 1

שאלת קיומו של החשש למשוא פנים נבחנת במבחנים אובייקטיביים, שענינם עשיית צדק, והם מופעלים לצד חזקה הקיימת בדבר מקצועיותו של השופט היושב בדן (ע"פ 1884/13 **הראל סלע נגד מדינת ישראל** (12.03.13)).

5. טיפול של מותב בהליך קודם של בעל דין אינו מהווה עילה אוטומטית לפסלות, גם אם המותב נחשף לנתונים או לראיות בגין טיפול קודם.

ראה כדוגמא החלטת ביהמ"ש העליון בע"פ 7467/11 **דוד ליכטנשטיין נגד מדינת ישראל** (17.10.11), שם נדחה ערעור על החלטת מותב שלא לפסול את עצמו מלשבת בדיון בתיק העיקרי, לאחר שאותו מותב דן בתיק מעצר עד תום ההליכים בעניינו של אותו נאשם.

6. הלכה למעשה, טיפול בתיק פלילי, על ידי מותב שטיפל בעבר בהליכי המעצר, במיוחד מעצר ימים לצורך חקירה, איננו תופעה נדירה, במיוחד בבתי משפט בערים קטנות, לרבות בבית משפט זה. ניתן לומר כי בבתי משפט קטנים, תופעה זו מקובלת עד כדי היותה שגרת עבודה יומיומית, במרביתם המוחלטת של המקרים ללא כל טרזניה מצד מי מהצדדים.

7. טיפולי בהליך מעצר הימים שבו עסקין זכור לי באופן חלקי ומוגבל, ובכל מקרה, אין בטיפול זה כל השפעה במבט צופה פני עתיד. ממילא הטיפול בהליך המעצר עניינו התרשמות ראשונית מחומר ראיות גולמי, והוא שונה שוני מהותי מבירורו של תיק פלילי, שבו מתרשם בית המשפט מעדים ומראיות, וקובע קביעות מהימנות. הליך הראיות יתקיים ללא כל דעה קודמת לכאן או לכאן, לא מתקיים במקרה זה כל חשש למשוא פנים, ולא קמה עילת פסילה.

אני דוחה לפיכך את הבקשה לפסילה.

8. לאור כותרת הבקשה, בה מתבקשת העברת הדיון לבית משפט השלום בטבריה - נתונה סמכות ההכרעה בבקשה לנשיא בתי משפט השלום במחוז, וזאת בהתאם להוראותיו של סעיף 49(א) לחוק בתי המשפט, לפיכך - **המזכירות תעביר ללא דיחוי את בקשתו של הנאשם להעביר תיק זה לבית משפט השלום בטבריה לעיונו ולהכרעתו של כבוד הנשיא, השופט דורון פורת.**

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ח, 30 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

